NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
JÁN MAZÁK
prednesené 16. septembra 2010 [1]

I — Úvod

1. Uznesením zo 14. februára 2008, ktoré bolo Súdnemu dvoru doručené 20. marca 2008, Bundesgerichtshof (Spolkový súd, Nemecko) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES v súvislosti s výkladom nariadenia Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín [2] (ďalej len „nariadenie č. 510/2006“).

2. Návrh bol podaný v konaní medzi Bayerischer Brauerbund eV (ďalej len „Bayerischer Brauerbund“) a Bavaria NV (ďalej len „Bavaria“) týkajúcom sa práva spoločnosti Bavaria na pokračujúcu ochranu a používanie medzinárodnej ochrannej známky obsahujúcej slovo „Bavaria“ v Nemecku, keďže názov „Bayerisches Bier“ bol s účinnosťou od 5. júla 2001 zaregistrovaný ako chránené zemepisné označenie (ďalej len „CHZO“) na základe nariadenia Rady (ES) č. 1347/2001 z 28. júna 2001, ktoré dopĺňa prílohu nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96 o registrácii zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu stanoveného v článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 [3] (ďalej len „nariadenie č. 1347/2001“).

3. Vnútroštátny súd v podstate žiada o usmernenie, ako určiť – v prípade, že existuje kolízia medzi CHZO a ochrannou známkou – či CHZO „Bayerisches Bier“ má časovú prednosť pred ochrannou známkou spoločnosti Bavaria s takým účinkom, že ochranu tejto ochrannej známky možno zrušiť.

4. Na tento účel chce vnútroštátny súd zistiť, ktoré ustanovenia práva Spoločenstva upravujú kolíziu medzi ochrannou známkou a CHZO, ako je „Bayerisches Bier“, ktoré bolo zaregistrované v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín [4] (ďalej len „nariadenie č. 2081/92“), a konkrétne okamih, ktorý je rozhodujúci pre senioritu tohto CHZO.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.
2 — Ú. v. EÚ L 93, 2006, s. 12.
3 — Ú. v. ES L 182, 2001, s. 3; Mim. vyd. 03/033, s. 97.
4 — Ú. v. ES L 208, 1992, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4.

5. Táto vec úzko súvisí a čiastočne sa prekrýva s vecou Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, v ktorej som predniesol návrhy 18. decembra 2008 [5] a Súdny dvor vyhlásil rozsudok 2. júla 2009.

II — Právny rámec

A — *Nariadenie č. 2081/92*

6. Nariadenie č. 2081/92 má za cieľ vytvoriť rámec pravidiel Spoločenstva na ochranu registrovaných označení pôvodu a zemepisných označení určitých poľnohospodárskych výrobkov a potravín v prípadoch, keď existuje prepojenie medzi charakteristickými vlastnosťami výrobku alebo potraviny a ich zemepisným pôvodom. Toto nariadenie stanovuje systém registrácie zemepisných označení a označení pôvodu na úrovni Spoločenstva, ktorý poskytne ochranu v každom členskom štáte.

7. Nariadenie č. 2081/92 stanovuje riadne a zjednodušené konanie o registráciu chráneného označenia pôvodu (CHOP) alebo CHZO.

8. Riadne konanie o registráciu CHOP alebo CHZO upravujú články 5, 6 a 7 nariadenia č. 2081/92. Článok 6 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Ak, berúc do úvahy odsek 1, Komisia dôjde k záveru, že označenie spĺňa požiadavky na ochranu, uverejní v Úradnom vestníku [Európskej únie] názov a adresu žiadateľa, názov výrobku, hlavné dôvody žiadosti, odkazy na vnútroštátne predpisy vzťahujúce sa na prípravu, výrobu alebo spracovanie výrobku a ak je to potrebné, dôvody, na základe ktorých rozhodla.“

9. Zjednodušené konanie o registráciu CHOP alebo CHZO, ktoré sa uplatňuje v prípade označení, ktoré už existovali v deň nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 2081/92, upravuje článok 17 tohto nariadenia, ktorý stanovuje:

„1. Členské štáty budú informovať Komisiu v lehote do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia o svojich právne chránených označeniach alebo v tých členských štátoch, kde nie je žiaden ochranný systém, o svojich označeniach založených na základe zvyklosti, ktoré chcú registrovať v súlade s týmto nariadením.

5 — Zb. s. I-5491.

2. V súlade s postupom ustanoveným v článku 15 Komisia zaregistruje označenia uvedené v odseku 1, ktoré spĺňajú podmienky článku 2 a 4. Článok 7 sa nebude uplatňovať. Druhové názvy však uznané nebudú.

Ochranné známky registrované v rozpore s prvým pododsekom budú vyhlásené za neplatné.

3. Členské štáty si môžu ponechať vnútroštátnu ochranu oznámených označení v súlade s odsekom 1 dovtedy, kým nebude prijaté rozhodnutie o registrácii."

Tento odsek sa bude tiež uplatňovať, ak bola žiadosť o registráciu ochrannej známky podaná pred dátumom uverejnenia žiadosti o registráciu, ktorý predpokladá článok 6 (2), za predpokladu, že toto uverejnenie sa vykonalo pred registráciou ochrannej známky.

10. Článok 13 nariadenia č. 2081/92 vymedzuje rozsah ochrany poskytnutej registrovaným označeniam.

2. S ohľadom na právne predpisy spoločenstva môže používanie ochrannej známky na základe niektorej zo situácií uvedených v článku 13, ktorá bola zaregistrovaná v dobrej viere pred dátumom podania žiadosti o registráciu označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, naďalej pokračovať napriek registrácii označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak nie je žiaden dôvod vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú alebo ju zrušiť, ako v stanovenom poradí predpokladá článok 3 (1) c) a g) a článok 12 (2) b) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 na účely zbližovania právnych predpisov členských štátov v súvislosti s ochrannými známkami…

11. Článok 14 nariadenia č. 2081/92 upravuje vzťah medzi CHOP alebo CHZO na jednej strane a ochrannými známkami na strane druhej. V pôvodnom znení stanovuje:

„1. Ak je označenie pôvodu alebo zemepisné označenie registrované v súlade s týmto nariadením, žiadosť o registráciu ochrannej známky, ktorá zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 a vzťahuje sa na rovnaký typ výrobku, bude zamietnutá, ak bola žiadosť o registráciu ochrannej známky podaná po dátume uverejnenia, ktorý predpokladá článok 6 (2).

3. Označenie pôvodu alebo zemepisné označenie nebude zaregistrované v prípade, ak s ohľadom na dobré meno a povesť ochrannej známky, ako aj časové obdobie, počas ktorého sa používala takáto registrácia, môže zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku."

B — *Nariadenie č. 692/2003*

12. Článok 14 nariadenia č. 2081/92 bol zmenený a doplnený nariadením Rady (ES) č. 692/2003 [6] s účinnosťou od 24. apríla 2003.

13. Odôvodnenie č. 11 preambuly nariadenia č. 692/2003 v tejto súvislosti uvádza:

„Článok 24 ods. 5 [Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva] sa uplatňuje nielen na zapísané ochranné známky o zápis ktorých sa žiada, ale aj na tie, na ktoré sa nadobudli práva používaním pred stanoveným dátumom, zvlášť práva na ochranu názvu v krajine pôvodu. Článok 14 ods. 2 nariadenia… č. 2081/92 by sa mal preto zmeniť a doplniť: teraz stanovený referenčný dátum by sa mal zmeniť na dátum ochrany v krajine pôvodu alebo na dátum predloženia žiadosti o registráciu zemepisného označenia alebo označenia pôvodu v závislosti na tom, či názov spadá pod článok 17 alebo článok 5 tohto nariadenia; taktiež v jeho článku 14 ods. 1 by sa referenčný dátum mal stať dátumom podania prihlášky namiesto dátumu prvého zverejnenia."

6 — Nariadenie z 8. apríla 2003, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2081/92 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 99, 2003, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4).

14. Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, zmenený a doplnený nariadením č. 692/2003, znie takto:

„Ak je označenie pôvodu alebo zemepisné označenie registrované podľa tohto nariadenia, každá prihláška ochrannej známky, ktorá je určená pre výrobok toho istého typu a ktorej používanie spôsobí jednu zo situácií uvedených v článku 13, sa zamieta, ak bola podaná po dátume podania žiadosti o registráciu označenia pôvodu alebo zemepisného označenia Komisii.

Ochranné známky registrované v rozpore s prvým pododsekom sa vypúšťajú."

15. Zjednodušené konanie upravené v článku 17 nariadenia č. 2081/92 bolo okrem toho zrušené nariadením č. 692/2003. V tejto súvislosti odôvodnenie č. 13 v preambule k tomuto nariadeniu stanovuje:

„Zjednodušený postup ustanovený v článku 17 nariadenia… č. 2081/92 na registrovanie už chránených názvov alebo ustanovených na základe používania v členských štátoch nestanovuje žiadne právo na námietku. Z dôvodov právnej istoty a transparentnosti by sa mal vypustiť. Z dôvodov súladu by sa aj päťročné prechodné obdobie stanovené v článku 13 ods. 2 v prípade názvov registrovaných

podľa článku 17 malo vypustiť, no bez toho, aby bolo dotknuté vyčerpanie tohto obdobia pokiaľ ide o už registrované názvy."

16. Bod 15 článku 1 nariadenia č. 692/2003 stanovuje:

„Článok 13 ods. 2 a článok 17 [nariadenia č. 2081/92] sa vypúšťajú. Avšak ustanovenia týchto článkov sa naďalej uplatňujú pri registrovaných názvoch alebo názvoch, pre ktoré sa dala žiadosť o registráciu postupom uvedeným v článku 17, skôr ako toto nariadenie nadobudlo účinnosť."

C — *Nariadenie č. 510/2006*

17. Nariadenie č. 2081/92, naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 806/2003 zo 14. apríla 2003 [7], bolo napokon nahradené nariadením č. 510/2006, ktoré nadobudlo účinnosť 31. marca 2006.

18. Odôvodnenie č. 19 preambuly nariadenia č. 510/2006 stanovuje:

„Názvy, ktoré sú už registrované podľa nariadenia Rady… č. 2081/92… ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, by mali byť naďalej chránené podľa tohto nariadenia a automaticky zapísané do registra. Mali by sa ustanoviť aj prechodné opatrenia uplatniteľné na žiadosti o zápis do registra, ktoré sa Komisii doručia pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia."

19. Článok 14 nariadenia č. 510/2006 s názvom „Vzťahy medzi ochrannými známkami, označeniami pôvodu a zemepisnými označeniami" stanovuje:

„1. Ak je označenie pôvodu alebo zemepisné označenie zapísané v registri podľa tohto nariadenia, žiadosť o zápis ochrannej známky, ktorá zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 a týka sa rovnakej triedy výrobkov, sa zamietne, ak sa žiadosť o registráciu ochrannej známky podala po dátume predloženia žiadosti o registráciu Komisii.

Ochranné známky zapísané v registri v rozpore s prvým pododsekom sa vyhlásia za neplatné.

…"

7 — Nariadenie, ktorým sa k rozhodnutiu 1999/468/ES prispôsobujú ustanovenia týkajúce sa výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri uplatňovaní jej vykonávacích právomocí stanovených v predpisoch Rady prijatých v súlade s konzultačným postupom (kvalifikovaná väčšina) (Ú. v. EÚ L 122, 2003, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 301).

III — Skutkové okolnosti, konanie a prejudiciálne otázky

20. Bayerischer Brauerbund je nemecké združenie, ktorého cieľom je ochrana spoločných záujmov bavorských pivovarníkov. Podľa potvrdenia, ktoré vydal Amtsgericht München (mestský súd, Mníchov), pochádzajú jeho stanovy zo 7. decembra 1917. Bayerischer Brauerbund je majiteľom zapísaných kolektívnych ochranných známok „Genuine Bavarian Beer“ (od roku 1958), „Bayrisch Bier“ a „Bayerisches Bier“ (od roku 1968), ako aj „Reinheitsgebot seit 1516 Bayrisches Bier“ (od roku 1985).

21. Bavaria je holandská obchodná spoločnosť vyrábajúca pivo, ktorá podniká na medzinárodnom trhu. Táto spoločnosť sa kedysi nazývala „Firma Gebroeders Swinkels“, pričom slovo „Bavaria“ začala používať od roku 1925 a začlenila ho do svojho obchodného mena roku 1930. Bavaria je majiteľom viacerých zapísaných ochranných známok a obrazových prvkov obsahujúcich slovo „Bavaria“. Dátumy zápisu zahŕňajú roky 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 a 1995. Ochrana niektorých týchto ochranných známok bola v Nemecku zamietnutá v rokoch 1973, 1992 a 1993.

22. Označenie „Bayerisches Bier“ bolo predmetom dvojstranných dohôd o ochrane zemepisných označení, označení pôvodu a iných zemepisných názvov medzi Spolkovou republikou Nemecko na jednej strane a Francúzskou republikou (1961), Talianskou republikou (1963), Helénskou republikou (1964), Švajčiarskou konfederáciou (1967) a Španielskym kráľovstvom (1970) na druhej strane.

23. Dňa 28. septembra 1993 Bayerischer Brauerbund po dohode so združeniami Münchener Brauereien eV a Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV podal nemeckej vláde žiadosť o registráciu označenia „Bayerisches Bier“ ako CHZO v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92.

24. Dňa 20. januára 1994 nemecká vláda podľa článku 17 ods. 1 uvedeného nariadenia informovala Komisiu o žiadosti o registráciu „Bayerisches Bier“ ako CHZO v zjednodušenom konaní.

25. Medzi Komisiou a nemeckými orgánmi došlo k výmene početných informácií s cieľom doplniť spis, ktorý sa považoval za úplný 20. mája 1997. Konečné znenie špecifikácie sa Komisii zaslalo listom 28. marca 2000.

26. Dva návrhy nariadenia o registrácii „Bayerisches Bier“ ako CHZO predložené Komisiou boli predmetom mnohých diskusií v Regulačnom výbore chránených zemepisných označení a označení pôvodu (ďalej len „výbor“). Tieto diskusie sa okrem iného týkali

existencie ochranných známok obsahujúcich aj výraz „Bayerisches Bier“ alebo jeho preklady.

27. Vzhľadom na to, že sa nedosiahla väčšina požadovaná podľa druhého odseku článku 15 nariadenia č. 2081/92, výbor nemohol prijať stanovisko v stanovenej lehote. Komisia preto zmenila svoj návrh na návrh nariadenia Rady, ktorá následne prijala nariadenie č. 1347/2001 o registrovaní názvu „Bayerisches Bier“ako CHZO.

28. Po podobných konaniach v ďalších členských štátoch, ktoré nasledovali po tejto registrácii, Bayerischer Brauerbund podal žalobu na Landgericht München (krajský súd, Mníchov), ktorou sa domáhal, aby bol spoločnosti Bavaria nariadený výmaz jednej z jej medzinárodných ochranných známok, konkrétne medzinárodnej ochrannej známky č. 645 349 (ďalej len „ochranná známka spoločnosti Bavaria“), ktorá je v Nemecku chránená s prednosťou od 28. apríla 1995.

29. Landgericht München žalobe vyhovel. Odvolanie, ktoré voči tomuto rozsudku podala spoločnosť Bavaria, Oberlandesgericht München zamietol.

30. Bundesgerichtshof musí rozhodnúť o dovolaní, ktoré podala spoločnosť Bavaria voči uvedenému rozhodnutiu a domáhala sa ním zamietnutia žaloby o nariadenie zrušenia ochrany jej ochrannej známky v rozsahu, v akom je táto ochranná známka zapísaná pre pivo.

31. Podľa vnútroštátneho súdu rozhodnutie v tomto spore závisí od platnosti nariadenia č. 1347/2001, ktorá sa už posudzovala vo veci Bavaria a Bavaria Italia [8], teda od toho, či CHZO „Bayerisches Bier“ má v zmysle článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 prednosť pred ochrannou známkou spoločnosti Bavaria a či ochrana tejto ochrannej známky môže podľa článku 14 ods. 2 nariadenia č. 510/2006 aj naďalej existovať spolu s CHZO.

32. Pokiaľ ide konkrétne o otázku prednosti CHZO, vnútroštátny súd uvádza, že požiadavky článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 sú splnené, pretože žiadosť o registráciu „Bayerisches Bier“ ako CHZO bola Komisii doručená 20. januára 1994, zatiaľ čo ochranná známka spoločnosti Bavaria má prednosť až od 28. apríla 1995. To isté vyplýva aj z článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 692/2003.

33. Vnútroštátny súd má napriek tomu pochybnosti o uplatniteľnosti tohto pravidla,

8 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 5.

pretože článok 14 ods. 1 pôvodného znenia nariadenia č. 2081/92 pri určovaní seniority neodkazoval na deň podania žiadosti, ale na deň uverejnenia stanovený v článku 6 ods. 2 tohto nariadenia, ktorý však v zjednodušenom konaní podľa článku 17 neexistuje. Vzniká tak otázka, ktoré ustanovenie upravuje senioritu CHZO zaregistrovaného v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92, a najmä, ktorý okamih je pre túto senioritu rozhodujúci.

34. Vzhľadom na tieto okolnosti Bundesgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Uplatní sa článok 14 nariadenia (ES) č. 510/06, ak chránené označenie bolo platne zaregistrované v zjednodušenom postupe podľa článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín?

2. a) Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, ktorý okamih je rozhodujúci pri posudzovaní seniority chráneného zemepisného označenia v zmysle článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 510/06?

b) Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, ktorým predpisom sa riadi kolízia zemepisného označenia platne zaregistrovaného v zjednodušenom postupe podľa článku 17 nariadenia (EHS) č. 2081/92 s ochrannou známkou a čím sa riadi seniorita chráneného zemepisného označenia?

3. Možno použiť vnútroštátne predpisy na ochranu zemepisných označení, ak označenie ‚Bayerisches Bier' spĺňa požiadavky na registráciu podľa nariadenia (EHS) č. 2081/92 a nariadenia (ES) č. 510/06, ale nariadenie (ES) č. 1347/01 je neúčinné?“

IV — Právna analýza

38. Teraz sa budem zaoberať dvoma problémami, ktoré v tejto súvislosti vznikajú.

A — *Úvodné poznámky*

35. Hneď na úvod treba uviesť, že zo znenia tretej otázky, ako aj zo samotného návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že tretia otázka bola položená pre prípad, že by sa nariadenie č. 1347/2001, na základe ktorého sa názov „Bayerisches Bier“ zapísal ako CHZO, považovalo za neplatné v dôsledku rozhodnutia o prejudiciálnej otázke vo veci Bavaria a Bavaria Italia [9], v ktorej prebiehalo konanie v čase, keď Bundesgerichtshof podal svoj návrh.

39. Po prvé treba predovšetkým vymedziť pravidlo alebo pravidlá Spoločenstva, podľa ktorých sa má posúdiť prednosť CHZO zaregistrovaného v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92 (ďalej len „zjednodušené konanie“) pred ochrannou známkou, to znamená, že treba určiť, či relevantným ustanovením v tejto veci je článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 alebo článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006.

36. Vzhľadom na to, že Súdny dvor medzitým potvrdil platnosť nariadenia č. 1347/2001 [10] a vnútroštátny súd neuviedol nijaký dodatočný faktor, ktorý by mohol ovplyvniť jeho platnosť, na tretiu otázku netreba odpovedať.

40. Po druhé treba stanoviť okamih, ktorý je rozhodujúci pre určenie toho, či CHZO zaregistrované v zjednodušenom konaní bráni registrácii predmetnej ochrannej známky.

B — *Hlavné tvrdenia účastníkov konania*

37. Cieľom dvoch zostávajúcich otázok a ich podotázok je v podstate určiť, či CHZO „Bayerisches Bier“ má prednosť pred ochrannou známkou spoločnosti Bavaria s tým účinkom, že v prípade kolízie medzi týmito dvoma právami môže byť ochranná známka vyhlásená za neplatnú.

41. V tomto konaní predložili písomné pripomienky Bayerischer Brauerbund, Bavaria, nemecká, grécka, talianska a holandská vláda a Komisia. S výnimkou talianskej vlády boli všetci títo účastníci konania zastúpení na pojednávaní 10. júna 2010.

9 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 5.

10 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 115.

42. Nebudem podrobne opakovať jednotlivé tvrdenia účastníkov konania, ktoré – aj vtedy, keď smerujú k podobným záverom – pokrývajú široký rámec právnych prístupov k nadneseným otázkam. Zhruba načrtnem riešenia navrhnuté účastníkmi konania k prejudiciálnym otázkam.

43. Pokiaľ ide o otázku, ktoré ustanovenie práva Spoločenstva upravuje vzťah medzi CHZO a ochrannou známkou spoločnosti Bavaria, spoločnosť Bavaria, nemecká a holandská vláda a Komisia sa v podstate zhodujú na tom, že článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 sa neuplatňuje na CHZO, ktoré bolo zaregistrované v zjednodušenom konaní. Väčšina týchto účastníkov konania tvrdí, že vzťah medzi CHZO a ochrannou známkou spoločnosti Bavaria sa naďalej riadi článkom 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 v jeho pôvodnom znení. Komisia naopak v tomto smere vymedzuje ako relevantné ustanovenie článok 13 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 v spojení s jeho článkom 14 ods. 2.

44. Naproti tomu podľa združenia Bayerischer Brauerbund a talianskej a gréckej vlády sa má seniorita takých CHZO určiť na základe článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006.

45. Pokiaľ ide o otázku, ktorý časový okamih je rozhodujúci pre určenie seniority označenia zaregistrovaného v zjednodušenom konaní, účastníci konania ich navrhujú niekoľko: i) deň, od ktorého je označenie chránené podľa vnútroštátneho práva členského štátu pôvodu (Komisia a grécka vláda); ii) deň, keď dotknutý členský štát podá žiadosť o registráciu na Komisiu (Bayerischer Brauerbund a talianska vláda); iii) deň, keď sú všetky dokumenty, ktoré má žiadosť obsahovať, predložené Komisii (v kontexte prejednávanej veci podľa spoločnosti Bavaria najskôr v lete roku 1998); iv) deň, od ktorého by sa dotknuté hospodárske subjekty, prostredníctvom účasti členského štátu na zjednodušenom konaní, mohli dozvedieť o existencii žiadosti o registráciu (nemecká vláda); a napokon v) deň uverejnenia registrácie (Bavaria a holandská vláda).

C — *Posúdenie*

1. Platné právne predpisy

46. Na úvod treba pripomenúť, že jednou so základných zásad práva ochranných známok a všeobecne práva duševného vlastníctva je zásada prednosti skoršieho výlučného práva alebo všeobecne zásada „prvý v čase – prvý v práve“, na základe ktorej sa majiteľ skoršieho

práva duševného vlastníctva môže v prípade kolízie domáhať ochrany pred neskorším právom duševného vlastníctva. [11]

47. Pokiaľ ide o vzťah medzi CHZO a CHOP na jednej strane a ochrannými známkami na strane druhej, táto zásada je súčasťou osobitných pravidiel, ktoré nariadenie č. 2081/92 [12] a nariadenie č. 510/2006 stanovujú v súvislosti s rôznymi kolíznymi situáciami. Každé z týchto pravidiel má odlišné ciele a funkcie a podlieha odlišným podmienkam. [13]

48. Prvým prípadom je prípad uvedený v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92 – v nariadení č. 510/2006 uvedený ako článok 3 ods. 4 – ktorý sa týka kolíznej situácie medzi CHOP alebo CHZO a skoršou ochrannou známkou, pokiaľ by registrácia predmetného označenia mohla vzhľadom na dobré meno a povesť ochrannej známky a časové obdobie, počas ktorého sa používala, zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku. V takom prípade je skoršia ochranná známka chránená tým, že registrácia označenia sa musí zamietnuť.

49. Druhý prípad upravuje článok 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 a článok 14 ods. 2 nariadenia č. 510/2006. Obe ustanovenia sa týkajú situácie, keď používanie skoršej ochrannej známky zasahuje do ochrany poskytovanej CHOP alebo CHZO podľa článku 13 týchto nariadení. Zahŕňajú zásadu koexistencie, pretože za určitých okolností umožňujú používanie skoršej ochrannej známky bez ohľadu na registráciu kolidujúceho označenia.

50. Tretím prípadom, situáciou ktorá existuje v prejednávanej veci a ktorú upravuje článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 a článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006, je kolízia medzi skorším CHOP alebo CHZO a neskoršou ochrannou známkou, kde používanie tejto ochrannej známky prináša jednu zo situácií opísaných v článku 13 týchto nariadení. Podľa týchto ustanovení sa ochrana alebo prednosť poskytuje skoršiemu označeniu a zápis kolidujúcej ochrannej známky sa musí odmietnuť, prípadne vyhlásiť za neplatný. Existencia skoršieho CHOP alebo CHZO – ako sa v týchto ustanoveniach uvádza – sa tak v skutočnosti rovná dôvodu zamietnutia zápisu kolidujúcej ochrannej známky podľa vnútroštátneho práva ochranných známok a práva

11 — V tomto smere pozri rozsudok zo 16. novembra 2004, Anheuser-Busch. C-245/02, Zb. s. I-10989, bod 98.

12 — Nasledujúce body sa týkajú jednak pôvodného znenia článku 14 nariadenia č. 2081/92, ako aj toho istého ustanovenia v znení nariadenia č. 692/2003.

13 — Pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o článok 14 nariadenia č. 2081/92, rozsudok Bavaria a Bavaria Italia, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, body 117 až 123.

ochranných známok Spoločenstva/Európskej únie [14].

51. V tejto súvislosti je prednosť CHOP alebo CHZO voči predmetnej ochrannej známke, inými slovami okamih v konaní o registráciu, od ktorého môže označenie v prípade kolízie brániť zápisu ochrannej známky, definovaná v článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 v pôvodnom znení odkazom na deň uverejnenia podľa článku 6 ods. 2, to znamená deň uverejnenia žiadosti o registráciu a s ňou súvisiacich informácií Komisiou. Naproti tomu článok 14 ods. 1 tohto nariadenia, zmenený a doplnený nariadením č. 692/2003, a článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 odkazujú v tejto súvislosti v podstate na (skorší) dátum predloženia žiadosti o registráciu na Komisiu.

52. Jadrom problému, pred ktorým teraz v prejednávanej veci stojíme, je to, že odkazom na „deň uverejnenia stanovený v článku 6 ods. 2“ nariadenia č. 2081/92, článok 14 ods. 1 tohto nariadenia v pôvodnom znení neberie – bez ohľadu na dôvod – do úvahy skutočnosť, že v kontexte zjednodušeného konania nie je také uverejnenie upravené, zatiaľ čo článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 v znení zmenenom a doplnenom nariadením č. 692/2003 a článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 sa zdajú byť *ratione materiae* zlučiteľné so zjednodušeným konaním tým, že odkazujú na deň predloženia žiadosti o registráciu Komisii.

53. Toto však nemôže zvrátiť skutočnosť, že ani článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 zmenený a doplnený nariadením č. 692/2003, ani článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006, na ktorý odkazuje prvá otázka, nie sú *ratione temporis* použiteľné na vzťah medzi CHZO a dotknutou ochrannou známkou.

54. V tejto súvislosti treba poukázať predovšetkým na skutočnosť, ako vyplýva z ustálenej judikatúry, že zásada právnej istoty vo všeobecnosti vyžaduje, aby bol každý skutkový stav, ak nie je výslovne stanovené inak, riadne posúdený vo svetle účinných právnych noriem. [15]

55. Kolízia vo veci prejednávanej pred vnútroštátnym súdom vznikla v súvislosti s rozšírením ochrany ochrannej známky spoločnosti Bavaria na Nemecko v roku 1995. Práve v súvislosti s rozšírením tejto ochrany treba odpovedať na otázku, či označenie „Bayerisches Bier“ – o ktorého registráciu ako CHZO sa

14 — Pozri v tomto zmysle článok 7 ods. 1 písm. k) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 422/2004 z 19. februára 2004 (Ú. v. EÚ L 70, 2004, s. 1; Mim. vyd. 17/002, s. 3) a článok 7 ods. 1 písm. k) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

15 — V tomto zmysle pozri napríklad rozsudky zo 6. júla 2006, J. J. Kersbergen-Lap a D. Dams-Schipper, C-154/05, Zb. s. I-6249, bod 42, a z 12. októbra 1978, Belbouab, 10/78, Zb. s. 1915, bod 7.

v tom čase žiadalo v zjednodušenom konaní, ale nebola ešte ukončená – už požívalo ochranu alebo konkrétne, prednosť pred ochrannou známkou spoločnosti Bavaria s tým účinkom, že bránilo právnej ochrane tejto ochrannej známky v Nemecku a táto ochrana mala byť preto zrušená.

56. V čase týchto skutkových okolností to bolo nariadenie č. 2081/92 v pôvodnom znení, ktoré upravovalo registráciu a ochranu označenia „Bayerisches Bier“ vrátane jeho vzťahu k ochranným známkam. Existujúcu spornú situáciu preto treba preskúmať na základe tohto právneho predpisu.

57. Doplnil by som, že tu nejde o budúce účinky situácie, ktorá nastala podľa nariadenia č. 2081/92 v pôvodnom znení, a na ktoré – ako už Súdny dvor v mnohých prípadoch rozhodol – možno uplatniť nové pravidlo, akým je pravidlo stanovené v článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006. [16]

58. Otázne je tu skôr to, či sa v istom časovom okamihu určité označenie malo považovať za prvé v čase – a teda aj v práve – vo vzťahu k potenciálne kolidujúcej ochrannej známke, s tým výsledkom, že prejednávaná situácia bola ukončená ešte pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 510/2006. V dôsledku toho sa toto nariadenie môže retroaktívne uplatňovať na túto situáciu alebo na práva nadobudnuté pred nadobudnutím jeho účinnosti len v tom prípade, ak z jeho znenia, cieľa a štruktúry jasne vyplýva, že sa mu má priznať takýto účinok. [17]

59. V nariadení č. 510/2006 však tomu nič nenasvedčuje – v tomto ohľade je nedostatočné, aby označenia už zaregistrované podľa nariadenia č. 2081/92 boli naďalej chránené podľa nariadenia č. 510/2006 v súlade s jeho článkom 17 a odôvodnením č. 19 jeho preambuly.

60. Napokon treba uviesť, že by sa dalo skutočne len veľmi ťažko tvrdiť, že otázka tak úzko spojená so zjednodušeným konaním ako je otázka ochrany, ktorá sa má v tomto konaní priznať ochrannej známke, by mala byť upravená v nariadení č. 510/2006, keď toto zjednodušené konanie už bolo zrušené v nariadení č. 692/2003.

16 — V tejto súvislosti pozri napríklad rozsudky z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, Zb. s. I-9465, bod 43, a z 29. júna 1999, Butterfly Music, C-60/98, Zb. s. I-3939, bod 24.

17 — V tomto zmysle pozri napríklad rozsudky z 29. januára 2002, Pokrzeptowicz-Meyer, C-162/00, Zb. s. I-1049, bod 49 a citovanú judikatúru. V súvislosti so zásadami, ktoré Súdny dvor vymedzil vo vzťahu k časovým účinkom právnych predpisov, pozri aj moje stanovisko z 10. novembra 2009 k rozsudku z 30. novembra 2009, Kadzoev, C-357/09 PPU, Zb. s. I-11189, body 56 až 59.

61. Z toho vyplýva, že článok 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 sa neuplatňuje v prejednávanej veci, kde CHZO už bolo platne zaregistrované v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92 v pôvodnom znení.

62. O otázke týkajúcej sa okamihu konania o registrácii, od ktorého také CHZO môže brániť predmetnej ochrannej známke v platnom zápise, sa preto musí rozhodnúť s odkazom na nariadenie č. 2081/92, predovšetkým jeho články 14 a 17, pričom treba prihliadnuť – pokiaľ odpoveď nevyplýva priamo zo znenia týchto ustanovení – na súvislosti, účel a všeobecnú štruktúru nariadenia, ktorého súčasťou sú uvedené ustanovenia. [18]

2. Okamih, od ktorého CHZO podliehajúce zjednodušenému konaniu, môže brániť zápisu ochrannej známky, ktorá s ním údajne koliduje

63. Ako už bolo uvedené, článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 zahŕňajúci okolnosti, o aké ide vo veci samej, tým, že upravuje zápis ochrannej známky vo vzťahu k ochrane poskytnutej označeniam podľa tohto nariadenia, vymedzuje – v každom prípade, ak ide o názvy zaregistrované v riadnom konaní – deň uverejnenia žiadosti o registráciu názvu ako okamih, od ktorého zápis kolidujúcej ochrannej známky nie je prípustný. [19]

64. Vzhľadom na to, že tento deň sa neuplatňuje v súvislosti s názvami, o ktorých registráciu sa žiada v zjednodušenom konaní, kde sa nepredpokladá uverejnenie žiadosti o registráciu v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 [20], treba odpovedať na otázku, ktorý okamih v zjednodušenom konaní možno považovať za ekvivalent v zmysle uvedeného dňa na základe článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92.

65. V tejto súvislosti treba mať na pamäti, že tak článok 14 ods. 1, ako aj článok 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92 majú pôsobiť

18 — Porovnaj v tejto súvislosti rozsudky zo 17. novembra 1983, Firma E. Merck, 292/82, Zb. s. 3781, bod 12, a z 20. apríla 2010, Federutility a i., C-265/08, Zb. s. I-3377, bod 18.

19 — Pozri najmä bod 50 vyššie.

20 — Treba povedať, že v znení nariadenia č. 2081/92 nie je nič, čo by *a priori* vylučovalo uplatnenie článku 14 ods. 1 tohto nariadenia na označenia registrované v zjednodušenom konaní – okrem toho by to bolo aj nezlučiteľné so skutočnosťou, že články 14 ods. 2 a 3 tohto nariadenia sa neustále považovali za uplatniteľné v zjednodušenom konaní (pozri napríklad rozsudok Bavaria a Bavaria Italia, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 111 a nasl.).

ako prekážka pri registrácii,[21] prvý z nich vo vzťahu k zápisu ochranných známok a druhý vo vzťahu k registrácii označení, zatiaľ čo článok 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 sa riadi trochu inou logikou, keďže za určitých podmienok a v súlade so zásadou koexistencie stanovuje nepretržité používanie skoršej ochrannej známky bez ohľadu na registráciu – v čase nasledujúcom po registrácii – CHOP alebo CHZO, s ktorými toto používanie koliduje.

66. Po druhé v dôsledku toho – zatiaľ čo článok 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 stanovuje potrebu analýzy určenú okrem iného pre orgány a súdy, ktoré majú dotknuté ustanovenia uplatňovať, po registrácii – otázku toho, či boli splnené podmienky článku 14 ods. 1 a článku 14 ods. 3 tohto nariadenia, musia príslušné orgány Spoločenstva a vnútroštátne orgány, ktoré majú tieto ustanovenia uplatňovať, posúdiť pred registráciou ochrannej známky, prípadne CHOP alebo CHZO.[22]

67. Po tretie treba uviesť, že okamih, na ktorý odkazuje článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, pokiaľ ide o riadne konanie o registrácii – teda deň uverejnenia žiadosti o registráciu – je prvým okamihom v tomto konaní, keď sú všetky vnútroštátne orgány príslušné na zápis ochranných známok, ako aj zainteresované tretie osoby a hospodárske subjekty informované o prebiehajúcej registrácii označenia, takže túto skutočnosť možno zohľadniť pri zápise ochranných známok, ktoré môžu kolidovať s predmetnými CHOP alebo CHZO.

68. Pokiaľ ide v tejto súvislosti o označenia registrované v zjednodušenom konaní, treba uviesť, že prvým okamihom, keď sa všetky spomínané inštitúcie Spoločenstva a hospodárske subjekty môžu dozvedieť o registrácii označenia v takom konaní, je uverejnenie jeho registrácie podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92 v spojení s článkom 15 tohto nariadenia v *Úradnom vestníku Európskej Únie*.

69. Vo svetle koncepčného rámca a zmyslu článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 je tak podľa môjho názoru tento deň – teda deň, keď je ochrana poskytovaná označeniam zaregistrovaným v zjednodušenom konaní po prvýkrát zverejnená v rámci Spoločenstva – tým dňom, ktorý treba považovať za rozhodujúci

21 — V súvislosti s článkom 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92 porovnaj moje návrhy k rozsudku Bavaria a Bavaria Italia, už citovanému v poznámke pod čiarou 5, body 128, 129 a 152.

22 — V tejto súvislosti pozri rozsudok Bavaria a Bavaria Italia, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, body 118 a 119.

pre určenie prednosti týchto označení na účely článku 14 ods. 1 uvedeného nariadenia.

70. Tento výklad potvrdzujú predovšetkým úvahy týkajúce sa spôsobu, akým by uplatňovanie tohto pravidla malo fungovať v praxi.

71. Treba totiž zobrať do úvahy, že článok 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 primárne stanovuje, ako vyplýva z prvého pododseku tohto ustanovenia, dôvod zamietnutia v súvislosti s prihlasovanou ochrannou známkou, a až sekundárne, ako vyplýva s druhého pododseku tohto ustanovenia, stanovuje dôvod zrušenia takej ochrannej známky v prípade, že bola zapísaná v rozpore s prekážkou registrácie.

72. Orgány zodpovedné za zápis ochranných známok však zjavne môžu zohľadniť ochranu poskytnutú označeniu, o registráciu ktorého sa žiadalo podľa uvedeného nariadenia, a najmä súvisiaci dôvod zamietnutia len vtedy, ak sa o dotknutom označení dozvedeli pred zápisom ochrannej známky, ktorá môže s označením kolidovať.

73. Podľa mňa zo zásady právnej istoty tiež vyplýva, že skutočnosť, že o registráciu označenia sa žiadalo v zjednodušenom konaní, nemôže brániť zápisu ochrannej známky pred uverejnením takého CHOP alebo CHZO.

74. Podľa ustálenej judikatúry zásada právnej istoty znamená, že právna úprava Spoločenstva/Únie musí dotknutým osobám umožniť, aby sa zoznámili s rozsahom povinností, ktoré im táto právna úprava ukladá. [23]

75. V rozsudku Prosciutto di Parma, ktorý sa týkal CHOP zaregistrovaného v zjednodušenom konaní, tak Súdny dvor rozhodol, že v súlade so zásadou právnej istoty konkrétne podmienky, napríklad krájanie a balenie dotknutého výrobku uskutočňované vo výrobnej oblasti, znamenajú pre tretie osoby záväzok nevykonávať tieto operácie, a keďže s uvedenou podmienkou neboli oboznámené tretie osoby prostredníctvom náležitého uverejnenia vo forme právnej úpravy Spoločenstva, akou je nariadenie o registrácii o ktoré ide v tejto veci, použitia uvedenej podmienky sa tak nebolo možné úspešne domáhať v konaní pred vnútroštátnym súdom. [24]

76. Pokiaľ ide o prejednávanú vec, treba uviesť, že sa týka procesného kroku alebo

23 — Pozri rozsudky z 20. mája 2003, Ravil, C-469/00, Zb. s. I-5053, bod 93; z 20. mája 2003, Prosciutto di Parma, C-108/01, Zb. s. I-5121, bod 89; a z 1. októbra 1998, Spojené kráľovstvo/Komisia, C-209/96, Zb. s. I-5655, bod 35.

24 — Rozsudok Prosciutto di Parma, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, body 91 až 96.

opatrenia v kontexte registrácie označenia v zjednodušenom konaní, ktoré môže mať taký účinok, že bude brániť zápisu ochrannej známky.

77. Relevantná udalosť v prejednávanej veci tak jasne obsahuje povinnosť zdržať sa konania pre tretie osoby, ktoré žiadajú o zápis ochrannej známky v rozsahu, v akom táto ochranná známka môže kolidovať s dotknutým označením. Okrem toho ukladá aj povinnosť orgánom príslušným na zápis ochranných známok, ktoré majú povinnosť zápis takých ochranných známok odmietnuť.

78. Vzhľadom na to, že v kontexte zjednodušeného konania sa zainteresovaným osobám alebo príslušným orgánom registrácia CHOP alebo CHZO oznamuje len prostredníctvom zodpovedajúceho uverejnenia, vylučujúci účinok podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 tak možno vymedziť pomocou zásady právnej istoty len odkazom na toto opatrenie, nie odkazom na predchádzajúce opatrenie, napríklad predloženie žiadosti o registráciu Komisii.

79. Konkrétne, pokiaľ ide o žiadosť o registráciu v zjednodušenom konaní, neexistencia uverejnenia sa nemôže nahradiť v podstate nesúvisiacou skutočnosťou, že, ako niektorí účastníci konania správne uviedli, podľa ustálenej judikatúry sa musí vnútroštátnym súdom umožniť, aby v súlade s požiadavkou účinnej právnej ochrany rozhodli o zákonnosti žiadosti o registráciu označenia podanej v rámci zjednodušeného konania. [25]

80. Rovnako nemožno podľa mňa tvrdiť, že pokiaľ ide o hospodárske subjekty alebo aspoň niektoré z nich, osobitné uverejnenie žiadosti o registráciu v zjednodušenom konaní nebolo potrebné na účely článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, pretože ako uvádza článok 17 ods. 1 toho istého nariadenia táto žiadosť sa v každom prípade týkala označenia, ktoré už bolo chránené na vnútroštátnej úrovni a s ktorým sa hospodárske subjekty už museli zoznámiť.

81. Je síce pravda, že použitie zjednodušeného konania okrem iného predpokladá, že označenie, ktoré členský štát chce zaregistrovať, by malo byť v tomto členskom štáte právne chránené, alebo v členskom štáte, kde takýto systém ochrany neexistuje, zavedené

25 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 6. decembra 2001, Carl Kühne a i., C-269/99, Zb. s. I-9517, body 57 a 58, a Bavaria a Bavaria Italia, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 57.

používaním [26], ale treba zdôrazniť, že registrácia v rámci tohto konania nevedie len čisto k rozšíreniu ochrany, ktorá už existuje na vnútroštátnej úrovni, na celé Spoločenstvo/Úniu. [27]

82. Bez ohľadu na územnú pôsobnosť tak môže byť rozsah ochrany poskytnutej zemepisnému označeniu podľa vnútroštátneho práva podstatne odlišný a obmedzenejší ako – ako je to v tejto veci – rozsah ochrany poskytovanej CHOP alebo CHZO, ktoré sú zaregistrované podľa nariadenia č. 2081/92.

83. Existencie, alebo konkrétnejšie uverejnenia označenia pôvodu podľa vnútroštátneho systému ochrany, sa preto nemožno dovolávať na účely článku 14 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, aby sa nahradila neexistencia uverejnenia a právnej istoty spojenej so žiadosťou o registráciu tohto označenia v zjednodušenom konaní.

84. Napokon treba zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry je cieľom nariadenia č. 2081/92 zabezpečiť v Spoločenstve/Únii jednotnú ochranu zemepisných označení, ktorých sa týka. [28]

85. Okrem otázok právnej istoty, ktoré sa pri tomto prístupe nepochybne vynárajú, by podľa mňa bolo v rozpore s jednotnou ochranou, ktorú má systém zavedený podľa nariadenia č. 2081/92 poskytovať, keby sa seniorita označenia na účely článku 14 ods. 1 tohto nariadenia mala v zjednodušenom konaní určovať – ako navrhli niektorí účastníci konania – odkazom na okamih, keď sa s ochranou dotknutého označenia začalo podľa vnútroštátneho práva členského štátu pôvodu, alebo v prípade neexistencie vnútroštátneho systému ochrany, odkazom na okamih, keď sa označenie zaviedlo používaním.

86. Okrem toho tento prístup dostatočne nezohľadňuje vyššie uvedený [29] rozdiel medzi označeniami v zmysle nariadenia č. 2081/92 a vnútroštátne chránenými názvami, na ktorých sa môžu zakladať.

26 — Porovnaj napríklad rozsudok z 25. júna 2002, Bigi, C-66/00, Zb. s. I-5917, bod 28.

27 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Prosciutto di Parma, už citovaný v poznámke pod čiarou 23, body 97 a 98.

28 — Pozri v tomto zmysle okrem iného rozsudky z 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, Zb. s. I-7721, bod 107, a zo 7. novembra 2000, Warsteiner Brauerei, C-312/98, Zb. s. I-9187, bod 50.

29 — Body 80 až 82 vyššie.

87. Na základe uvedeného navrhujem, aby sa na druhú otázku odpovedalo tak, že nariadenie č. 2081/92 sa má vykladať v tom zmysle, že deň uverejnenia žiadosti o registráciu je dňom rozhodujúcim pre posudzovanie seniority chráneného zemepisného označenia v zmysle článku 14 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré bolo zaregistrované v zjednodušenom konaní podľa článku 17 tohto nariadenia.

V — Návrh

88. Preto navrhujem, aby Súdny dvor na prejudiciálne otázky odpovedal takto:

„1. Článok 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín sa neuplatňuje v prípade chráneného označenia pôvodu, ktoré bolo zaregistrované v zjednodušenom konaní podľa článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín.

2. Nariadenie č. 2081/92 sa má vykladať v tom zmysle, že deň uverejnenia žiadosti o registráciu je dňom rozhodujúcim pre posudzovanie seniority chráneného zemepisného označenia v zmysle článku 14 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré bolo zaregistrované v zjednodušenom konaní podľa článku 17 tohto nariadenia.“